

ВИЩИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД УКРАЇНИ

УХВАЛА

08 грудня 2010 року №К-36824/10

Вищий адміністративний України суд у складі колегії суддів: Гашицького О.В., Лиски Т.О., Малиніна В.В. (доповідач), Мойсюка М.І., Ситникова О.Ф., розглянувши в попередньому судовому засіданні касаційну скаргу представника Кабінету Міністрів України на постанову Окружного адміністративного суду м. Києва від 02 серпня 2010 року та ухвалу Київського апеляційного адміністративного суду від 21 жовтня 2010 року у справі за позовом ОСОБА_6 до Кабінету Міністрів України, Державної служби кінематографії про зобов'язання вчинити певні дії, - ВСТАНОВИВ:

Постановою Окружного адміністративного суду м. Києва від 02 серпня 2010 року, залишеною без змін ухвалою Київського апеляційного адміністративного суду від 21.10.2010 року, позовні вимоги задоволено частково. Визнано протиправною бездіяльність відповідача щодо невиконання ст.23 Закону України "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні". В іншій частині позову відмовлено.

В касаційній скарзі, відповідач просить скасувати рішення судів та ухвалити нове рішення про відмову у задоволенні позову.

Заслухавши доповідь судді-доповідача, дослідивши доводи касаційної скарги, матеріали справи, перевіrivши правильність застосування судом апеляційної інстанції норм процесуального права, правової оцінки обставин у справі, суд касаційної інстанції дійшов висновку про необхідність відмовити у задоволенні касаційної скарги, виходячи з наступного.

Відповідно до ст.224 КАС України, суд касаційної інстанції залишає касаційну скаргу без задоволення, а судові рішення без змін, якщо визнає, що судом не допущено порушень норм матеріального і процесуального права при ухваленні судових рішень чи вчиненні процесуальних дій. Не може бути скасовано судові рішення з мотивів порушення судом норм процесуального права, якщо це не призвело і не могло призвести до неправильного вирішення справи.

Судами попередніх інстанцій вірно було встановлено, що відповідальність за невиконання встановленого статтею 23 Закону України "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні" обов'язку несе Кабінет Міністрів України.

Державою визнається дактильно-жестова мова як засіб міжособового спілкування, а також як засіб навчання інвалідів з вадами слуху.

Стаття 23 Закону України "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні" встановлює, що правовий статус та сфера застосування дактильно-жестової мови визначаються законодавством України. Інвалідам по слуху забезпечується доступ до засобів масової інформації шляхом титрування та здійснення сурдоперекладу на дактильно-жестову мову глухих інформаційних і тематичних телепрограм, кіно-, відеофільмів у порядку та на умовах, визначених Кабінетом Міністрів України.

Законом України від 15.06.2004р. №1773 внесено значні зміни до Закону України "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні". Зокрема встановлено низку гарантій забезпечення доступу інвалідів до інформації та спілкування. Державою визнається дактильно-жестова мова як засіб міжособового спілкування, а також як засіб навчання інвалідів з вадами слуху. Інвалідам по слуху забезпечується доступ до засобів масової інформації шляхом титрування та здійснення сурдоперекладу на дактильно-жестову мову глухих інформаційних і тематичних телепрограм, кіно-, відеофільмів у порядку та на умовах, визначених Кабінетом Міністрів України.

Отже, державою покладено обов'язок на Кабінет Міністрів України на прийняття постанов і розпоряджень в різних галузях реалізації державної політики, в тому числі і державної політики щодо соціального захисту осіб з обмеженими фізичними можливостями.

За таких обставин, колегія суддів вважає, що суди попередніх інстанцій дійшли правильного висновку, що відповідачем допущено протиправну бездіяльність, яка виявилася у невиконанні вимог ч.3 ст.23 Закону України "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні".

Таким чином, колегія суддів вважає, що касаційну скаргу слід відхилити, оскільки судові рішення постановлено з додержанням норм матеріального і процесуального права, доводи касаційної скарги є необґрунтованими, підстави для передачі справи на розгляд складу колегії

суддів Вищого адміністративного суду України в судовому засіданні відсутні. Доводи касаційної скарги зроблених судом висновків не спростовують.

За правилами ч.3 ст.220-1, ч.1 ст.224 КАС України, якщо відсутні підстави для скасування судових рішень, то суд касаційної інстанції відхиляє касаційну скаргу і залишає рішення без змін.

Керуючись ст.ст.220, 220-1, 223, 224, 230 КАС України, суд, - УХВАЛИВ:

Касаційну скаргу представника Кабінету Міністрів України, - залишити без задоволення.

Постанову Окружного адміністративного суду м.Києва від 02 серпня 2010 року та ухвалу Київського апеляційного адміністративного суду від 21.10.2010 року у справі за позовом ОСОБА_6 до Кабінету Міністрів України, Державної служби кінематографії про зобов'язання вчинити певні дії, - залишити без змін.

Ухвала оскарженню не підлягає.

Судді: Гашицький О.В., Лиска Т.О., Малинін В.В. (доповідач), Мойсюк М.І., Ситников О.Ф.